

Innkomne forslag – Internasjonalt Forums årsmøte 2011

Forslag 1: Norge må si ja til klageordning for Barnekonvensjonen.....	2
Forslag 2: Internasjonale reaksjoner når det begås massedrap på egen befolkning.....	3
Forslag 3: Støtte til nye demokratier i Nord-Afrika	5
Forslag 4: Fortsatt støtte til Sør-Sudan.....	5
Forslag 5: Solidaritet med Vest-Sahara	6
Forslag 6: Hjelp til Japan.....	7
Forslag 7: Likhet for kvinner i å skape Egypts framtid.....	7

Forslag 1: Norge må si ja til klageordning for Barnekonvensjonen

Forslagsstiller: Kim Gabrielli

Forslag til vedtak:

Internasjonalt Forum vil at:

- Norge skal ta en aktiv rolle og støtte arbeidet for en klagemekanisme for Barnekonvensjonen.
- Norge skal anerkjenne en slik klageordning for at barns rettigheter blir ivaretatt i land med et dårlig rettsvern for barn og for at disse respekteres i Norge.

Bakgrunn:

Det forhandles nå internasjonalt om en klageordning for Barnekonvensjonen i regi av FN. Norge har valgt å bli sittende på gjerdet. Regjeringen ved utenriksministeren har foreløpig sagt, at de ønsker å se resultatet av forhandlingene, før de tar en avgjørelse om Norge skal godta en slik klageordning eller ikke. Norge har i mange år hvert ledende på barnerettighetsområdet og burde innta en aktiv rolle i de pågående forhandlingene for å gjøre en slik klageordning best mulig, istedenfor forholder Utenriksdepartementet seg passivt.

Barnekonvensjonen er den eneste av de større internasjonale menneskerettighetsinstrumentene, som ikke har en klagemekanisme. Barnerettighetene er ikke mindre verdt enn andre menneskerettigheter. Det er derfor et galt signal å sende at det ikke finnes en klageordning hvor man kan klage inn stater og aktører som ikke overholder sine forpliktelser ovenfor den mest utsatte gruppen i samfunnet.

Det eneste motargumentet mot en slik klageordning har vært at norske myndigheter skal være engstelige for, at den vil kunne svekke barnets rettigheter i Norge. Det argumenteres med at en slik ordning kan føre til svekkete barnerettigheter i Norge. Imidlertid er Barnekonvensjonen allerede inkorporert i norsk lov. Artikkel 41 i Barnekonvensjonen gjør det klart at: "Hvis andre nasjonale eller internasjonale lover som staten har vedtatt, sikrer barnet bedre enn med denne konvensjonen, gjelder disse lovene, og ikke konvensjonen". Det er derfor vanskelig å se hvordan en slik klageordning kan virke negativt inn på barns rettigheter i Norge.

Forslag 2: Internasjonale reaksjoner når det begås massedrap på egen befolkning

Forslagsstiller: Ørjan Johansen

Arbeiderpartiet må arbeide internasjonalt for å implementere raske rutiner for motaksjoner når statsbærende elementer i et land er i ferd med å utfører massedrap på egen befolkning.

Begrunnelse:

Det relativt uventede Jasminopprøret i Tunisia ga verden en forsmak på hva som kunne hende i andre diktaturstyrte arabiske land. Opprøret i Tunisia og Egypt var dramatiske, men ikke altfor blodige. Diktatorene aksepterte at deres tid var ute og trakk seg, men da turen kom til Ghaddafi i Libya valgte han, og hans statsapparat, å bekjempe opprøret med vold. Enkelte kilder hevder at minst 6000 mennesker er drept i Libya i løpet av et par uker. Ghaddafi bruker sin militærmakt til å drepe egne landsmenn – og verdenssamfunnet nøler med å reagere kraftfullt. Vi har opplevd at verdenssamfunnet har vist en lunken holdning til massedrap når dette skjer. I nyere tid kan nevnes Rwanda, Pol Pots Kambodia, Saddam Hussein i irakisk Kurdistan, Assads massedrap i by i nordlige Syria, Idi Amin i Uganda - og i vårt nærmiljø, Balkan.....for å nevne noen. Det blir gjerne vist til at det er helt umulig å få enstemmighet i verdenssamfunnet for å aksjonere – selv om tusenvis av sivile blir massakrert. Kynisk sagt gjelder ofte følgende devise om diktatoren; "he is a son of a bitch, but he is *our* son of a bitch..."

Vi kan imidlertid ikke akseptere at enkelte regimer dreper sine egne uten at det reageres umiddelbart fra det internasjonale samfunnet. Norge må ta initiativ internasjonalt for å innarbeide faste og raske rutiner for å stoppe regimer som dreper sine egne landsmenn.

Det kan vedtas umiddelbart reiseforbud for regimets ledere. Vi kan relativt raskt få på plass handels/våpenboikott, eventuelt med militær blokade. Vi kan fryse ledende aktørers konti i utlandet og vi kan tydeliggjøre for systemets ledere og mellomledere innen politi, sikkerhets- og militære styrker at ethvert overgrep mot sivilbefolkningen vil bli etterforsket av det internasjonale samfunnet og at skyldige eventuelt vil bli stilt for retten i Haag (ICC). Å rømme landet for å søke asyl i annet land skal ikke være noe alternativ for forbryterne.

Vi må på et tidlig tidspunkt vurdere en no-fly zone, selv om det i verste fall vil medføre at man må slå ut landets radar -og luftvernskapasitet som første del av forbudet, for å unngå at diktatoren bruker luftstyrker mot sivile.

Olof Palme sa at "*politikk er å ville....*" – det gjelder fortsatt!

Styrets innstilling:

Internasjonalt Forum viser til FN vedtak fra 2005 om Responsibility to Protect og slutter seg til intensjonene i forslaget.

Internasjonalt Forum viser videre til følgende vedtak i FN de siste ukene:

- 25. februar fattet FNs menneskerettighetsråd et enstemmig vedtak om å foreta en internasjonal uavhengig gransking av overgrepene i Libya, og anmodet Generalforsamlingen om å utestenge Libya fra rådet.
- 26. februar vedtok Sikkerhetsrådet en historisk resolusjon som fordømte det libyske regimets voldsbruk mot eget folk.
- 28. februar samlet menneskerettighetsrådet utenriksministre for å drøfte flere tiltak.
- 1. mars vedtok FNs generalforsamling å utestenge Libya fra MR rådet.
- 2. mars åpnet den internasjonale strafferettsdomstolen etterforskning av hendelsene i Libya.

I tillegg har flere av FNs særorganisasjoner fløyet inn humanitær hjelp.

Dette betyr at FN tilbyr en unik arena for medlemsland til å leve opp til det ansvar verdenssamfunnet har; Responsibility to Protect.

Hvis voldshandlingene eskalerer har FN flere virkemidler til rådighet.

Internasjonalt Forum mener Norge skal følge FN systemets vedtak og tiltak.

Forslag 3: Støtte til nye demokratier i Nord-Afrika

Innstilling fra styret på forslag fra Lasse Efskind

Internasjonalt Forum oppfordrer regjeringen til forsterket og profilert innsats for å understøtte innføring av demokratiske, sivile og politiske rettigheter i de land i Midt-Østen og Nord-Afrika som i disse dager gjennomlever omveltninger og endringer i samfunnsstrukturen. Landene har underskudd på sivile og politiske rettigheter, og det er misnøye med korrupsjon og skjev fordeling av økonomiske goder. Landene sliter også med høy arbeidsledighet og høye matvarepriser.

En forsterket og profilert norsk innsats til støtte for innføring av demokratiske, sivile og politiske rettigheter, bør skje både i form av norsk politisk støtte til demokratiprosessene, støtte til multilaterale organisasjoners regionale arbeid for demokratistøtte og godt styresett, og gjennom støtte til lokale sivilsamfunnsorganisasjoner, oppbygging av lokale demokratiske institusjoner og deltakelse i valgobservasjon der nye valg skal gjennomføres.

Internasjonalt Forum oppfordrer regjeringen til også å styre den humanitære bistanden til de land i regionen som er rammet av krise, spesielt Libya.

Styret vil nedsette en gruppe i Internasjonalt Forum som kan se nærmere på hvordan Norge, direkte eller indirekte, profiterer på urolighetene i de land i Midt-Østen og Nord-Afrika som i dag opplever omveltninger i samfunnsstrukturen. Gruppen skal foreslå konkrete måter Norge kan kompensere for denne profitten på ved å bidra med relevante demokrati- og utviklingstiltak i de aktuelle landene.

Forslag 4: Fortsatt støtte til Sør-Sudan

Sør-Sudan trenger Norges politiske og materielle støtte etter folkeavstemningen om et uavhengig Sør-Sudan i 2011. Norge må støtte Sør-Sudan i å bygge opp stat og sivilt samfunn og bidra til at FN får et tydelig mandat i det nye landet.

Begrunnelse:

Sør-Sudan er et av verdens minst utviklede områder og har vært gjennom en lang borgerkrig. Norge har spilt en særskilt rolle både ved å forhandle fram Comprehensive Peace Agreement og i tiden etterpå. Dette viktige arbeidet for den sørsudanske befolkningen må følges opp. Internasjonalt Forum mener derfor at Norge må arbeide for at FN får et tydeligere mandat i Sør-Sudan, og bidra aktivt både politisk og materielt til FNs fredsbevarende styrker. Dette er i tråd med regjeringsplattformens mål fra 2009 om å prioritere deltakelse i FN-ledede fredsoperasjoner. Norske FN-styrker og norsk sivil og politisk støtte vil være vesentlig for å holde Sudan stabilt. I tillegg må Norge støtte Sør-Sudan i prosessen med å bygge opp en stabil stat og et sivilt samfunn. Et stabilt Sudan er både sentralt for Norges viktigste allierte, og det er avgjørende for å sikre en stabil utvikling i hele den øst-afrikanske regionen.

Forslag 5: Solidaritet med Vest-Sahara

Forslag fra styret.

Arbeiderpartiet mener at

- Norge skal arbeide internasjonalt for at FN styrken MINURSO skal få menneskerettighetsmandat som andre styrker.
- Norge skal øke den økonomiske bistanden til både humanitært- og statsbyggende tiltak.
- Norge bør sende en offisiell delegasjon til de okkuperte områdene.
- Norge skal ta opp menneskerettighetsbrudd og saharawiske samvittighetsfanger i bilaterale samtaler med Marokko.
- Arbeiderpartiet skal aktivt støtte Polisarios medlemskap i Sosialist Internasjonalen.
- Norge må gjøre kjent internasjonalt at Regjeringen fraråder næringslivet i å investere i eller handle med Marokko om naturressurser i Vest-Sahara.

Begrunnelse:

7. november 2010 er 35-årsdagen for Marokkos invasjon og okkupasjon av Vest-Sahara. Området behandles av FN som Afrikas siste koloni. Saharawienes rett til selvbestemmelse har blitt bekreftet gjennom over 100 FN-resolusjoner og Den internasjonale domstolen i Haag. Likevel har konflikten vært fastlåst siden fredsavtalen i 1991 og majoriteten av det saharawiske folk har bodd i 35 år i flyktningleire i Sahara-ørkenen – en av verdens mest ugjestmilde områder.

Siden 1991 har FN-styrken MINURSO vært tilstede i flyktningleirene og i okkuperte Vest-Sahara. Dette er den eneste FN-styrken i verden som ikke har et menneskerettighetsmandat. Det fører til at saharawier i det okkuperte Vest-Sahara blir utsatt for grov vold foran øynene til FN-personell, uten at de har lov til å rapportere om det. Marokkanske overgrep forblir ustraffet og saharawiene har ingen trygget i det lukkede landet.

Vest-Saharas rike naturressurser er en konfliktens viktigste drivere. Marokko finansierer okkupasjonen og settlerbefolkningen gjennom fiskeri og fosfatindustri. Mulighetene for petroleumsforekomster fører også til at Marokko ikke vil gi slipp på territoriet. Norsk næringsliv har vært involvert i folkerettsstridig handel med okkupasjonsmakten i Vest-Sahara innen både fisk, fosfat og petroleum. Fortsatt er det norske bedrifter aktiv i fiskeriindustrien, til tross for frarådingen fra Utenriksdepartementet. Dette er uakseptabel krigsprofittering med ressurser som tilhører det saharawiske folk.

Forslag 6: Hjelp til Japan

Japan har den siste tiden blitt rammet av flere påfølgende katastrofer. Et av verdens kraftigste jordskjelv rystet landet den 11. mars 2011. Skjelvet ble etterfulgt av en kraftig tsunami, som dro med seg store jordmasser og ødela bygninger, kjøretøy og infrastruktur. Branner brøt ut når vannet trakk seg tilbake, og hele byer ble lagt i grus. Atomkraftanlegget på Fukushima har eksplodert, og man frykter omfattende radioaktive utslipp. Hvor mange menneskeliv som har gått tapt under disse katastrofene er fortsatt uklart.

Det japanske samfunn går en svært lang og krevende gjenoppbyggingstid i møte. Internasjonalt forum mener at Norge må tilby seg å bistå landet med både økonomiske og teknologiske ressurser.

Forslag 7: Likhet for kvinner i å skape Egypts framtid

Forslagsstiller: Styret i Internasjonalt forum.

Kvinner har sammen med menn stått på kravet om slutt på undertrykking og krever grunnleggende endringer. Både kvinner og menn har lidd under dette.

Men kvinnene har også måttet tåle diskriminerende lover.

Derfor er det ikke underlig at også kvinnene gikk ut på gatene, og at de høyt hyllet Mubaraks tilbaketreden. Og at de ønsket å tro på en ny framtid for Egypt.

Imidlertid ser det ut til at kvinnene utelukkes fra en prosess som skal skape det nye Egypt.

De er utelukket fra den provisoriske regjering, og det internasjonale samfunnet forholder seg likegyldig til dette. En ny nasjonal komite som er dannet for å foreslå endringer i den egyptiske konstitusjon er satt sammen utelukkende av menn. Dette kan ikke aksepteres.

Kvinnenes deltakelse må være i alle det nye systemets lover og institusjoner.

Foreløpige uttalelser fra "interimstyret" og internasjonale organer tyder på at det kun er tale om menn i de viktige organene som må etableres – noe som er velkjent blant egyptiske kvinner som i årtier har levd i et kvinneundertrykkende regime.

Internasjonalt Forum ber Norge ta et initiativ for å endre på denne situasjonen.